

Guió de classe per a Primària

PORTAR L'ALEGRIA DE L'EVANGELI

Per començar

Deixeu un moment per crear un ambient d'alegria i de riure. Proposeu ballar cançons d'animació típiques dels espais de lleure, del tipus:

El tren de la risa

<https://www.youtube.com/watch?v=gP2IMYCEs80>

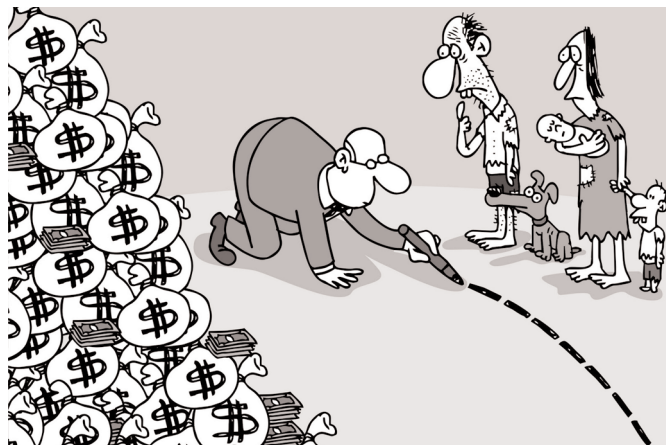
O bé, una dinàmica d'aquest tipus:

El vaixell: El grup es posa en cercle, dempeus. El professor crida diversos cops per fer moure els assistents. Quan crida "Proa!" el grup fa un pas endavant. Quan crida "popa!", el grup fa un pas endarrere. Quan crida "mar picat!", tothom es balanceja. Quan crida "tsunami!", tots s'han de canviar de lloc, ningú pot quedar al mateix lloc. Es repeteix durant 7-8 vegades. L'objectiu és passar una bona estona rient.

1. PENSEM...

Hem passat una bona estona, hem rigut, estem contents. A tots ens agrada estar contents. Però, sabeu que no totes les persones al món poden estar contentes?. Hi ha situacions en moltes parts del món, en les que es fa difícil estar alegre.

Mostreu als alumnes les següents imatges.
Comenteu-les. És molt important la seva opinió.

2. SECRETS I SOMNIS

Us explico un **secret**.

El món ha inventat un estricte codi de l'alegria. Hi ha gent al món que s'ha de preocupar per "què donaré avui als meus fills per menjar", quan no tenen res. En aquestes circumstàncies, és difícil poder viure alegre.

Però **QUÈ PASSARIA SI ALGÚ, ALGUNA VEGADA, POGUÉS DONAR EL TOMB A AQUESTA SITUACIÓ INJUSTA?**

Algun dia es podrien obrir les portes de l'alegria, per a que tot el món pogués viure alegre? Sembla impossible, però **són així els somnis de Déu?**

Pregunteu als alumnes quines persones tristes coneixen, i quines són les coses que fan que les persones s'entristeixin. Què és el que fa que les persones estiguin tristes en el món, en la teva ciutat, el teu poble, a casa teva, al teu barri, a la teva classe...

S'obre un torn de participació.

Tot això que dieu, ho escolta Déu Pare. I, amb l'ajuda d'aquestes paraules i comentaris, s'ha quedat pensant en aquelles persones tristes.

Anem a somiar: Pensa que Déu Pare, és el creador del món, de tots. Després d'haver escoltat el que heu comentat a la classe, potser s'ha quedat trist, perquè no entén com és possible que al món hi pugui haver persones tristes, i que no són felices; si el que Ell vol és que tothom siguem felices.

Agafa un paper i escriu la llista de les primeres persones que es mereixen ser felices:

1. Els que passen gana.
2. Els nens i nenes de Síria, que pateixen la guerra al seu país.
3. Les nenes a les que no deixen anar a l'escola.
4. Les persones que estan a l'atur.
5. Els avis i avies que viuen en soledat o malalts.
6. ...

Cada nen i cada nena escriu la seva llista i després la comparteixen.

Com veieu, hi ha molta gent que no és feliç, que no està inclosa en el grup dels felices. Déu no ho vol així. Ell vol que tots siguem felices, però per això, s'ha de donar el tomb a la realitat.

3. MARIA

Va haver una persona molt important per a Jesús: va ser Maria, la seva mare.

L'evangelista sant Lluc ens explica una història molt bonica sobre Maria, quan va anar a visitar a la seva cosina Isabel. **Ho representen.**

Narrador: Pocs dies després de l'Anunciació, Maria va sortir de viatge i va anar ràpid a un poble petit a les muntanyes de Judea, va entrar a casa de Zacaries i va saludar a la seva cosina Isabel.

Maria: Molt bones Isabel, com estàs?

Narrador: Quan Isabel va escoltar la salutació de Maria, el nadó que portava, va saltar dins la mare, i aleshores, Isabel es va sentir plena de l'Esperit Sant i va cridar ben fort:

Isabel: Estimada Maria. Beneïda ets entre totes les dones i beneït és el fruit del teu ventre! Com és que em passa a mi una cosa tan gran com aquesta, que la mare del meu Senyor em visita, just a mi?. Perquè només escoltar la teva veu en saludar-me, el nadó que porto dins ha començat a moure's d'alegria.

I feliç tu, perquè has cregut el que el Senyor et va prometre.

Una vegada ha finalitzat la representació, obrir un diàleg entre els alumnes:

- Què decideix fer Maria? On es dirigeix i per a què?
- Quines actituds ens revela aquesta decisió de Maria?
- Amb quins gestos s'anuncia al Déu de la vida?
- Com és la rebuda de la seva cosina Isabel?
- Què experimenta en el seu interior?
- Que diu Isabel a Maria?
- Quines actituds aprenem d'Isabel?
- Què ens ensenya aquesta història?

Pel professor: Maria coneixia molt bé la bondat de Déu. Ella li va respondre "SI" a Déu per a ser la mare del seu Fill. I no es va quedar a casa durant el seu embaràs. Al contrari, Maria va sortir a donar un cop de mà a la seva cosina Isabel, que era més gran que ella i també estava embarassada.

Ella no va entrar a casa de Isabel donant-se importància, queixant-se de la quantitat de coses que havia deixat a Natzaret per anar a ajudar-la, no va posar cara de patiment. Ella va entrar, saludant, és a dir, regalant gràcia i pau, amb tanta alegria que fins i tot el petit Joan, dins el ventre de la seva mare, es va veure contagiats per l'entusiasme.

Allí es va adonar d'això: que Déu volia l'alegria per a tothom, en especial, pels que no tenen alegria. La seva cosina no podia tenir fills, ja era gran; i ara, estava esperant el seu nadó. **Experimentar l'alegria de Déu fa que es comuniqui als altres, que es canti, com ho va fer Maria. Conèixer a Déu et porta a estimar-lo i a donar-lo a conèixer.** Déu no vol els orgullosos, derroca els poderosos i aplaudeix als humils, als afamats els omple de béns i als rics els acomiada buits. Maria no és indiferent davant els problemes del seu poble.

Maria canta amb alegria les meravelles del Senyor, (magnificat). En aquest enllaç podeu descarregar el "Cant de Maria, mare embarassada":

http://educacionreligiosa.sehacesaber.org/profesores/pagina?codigo=canciones_dinorah3_Educ_Relig

En petits grups, redacteu un magnificat. Compartiu a la classe els magnificats dels grups.

4. ELS MISSIONERS I LES MISSIONERES

Igual que MARIA, hi ha missioners que van per tota la terra fent el bé i donant "la volta al món" per a que els que estan tristos, afamats, els humils, els empobrits, els oblidats...s'alegrin i siguin feliços amb el Senyor.

Podeu veure el vídeo del Domund 2014 o bé *El misionero responde*:

<https://www.youtube.com/watch?v=vQ104Jh4LO0>

Per nens d'infantil i primer cicle, pot servir, com una metàfora, *Fred*:

<https://www.youtube.com/watch?v=h8RoTy3Mat0>

Comenteu.

Busqueu formes de col·laboració amb els missioners i penseu com poden els propis alumnes portar alegria allà on viuen.

Alejandro Martínez. Delegació Diocesana de Missions de Granada